

del, er finansieret af satspuljemidler. Det er altså et stort problem, og jeg mener, at vi bør nå frem til, at det her betragtes som så seriøs en national opgave, at vi ikke hver gang skal igennem lange forhandlinger om satspuljemidlerne for at få penge til dem.

Med de store ord, der også blev brugt under den forudgående debat og fra regeringens to ministre, altså både integrationsministeren og ligestillingsministeren, om umenneskelig, uværdig, moderne slavehandel osv., må det altså være en opgave, som også får sin plads på den ordnære finanslov, så vi sikrer de institutioner, der er, og dem, vi har brug for at udvide med på det her område, en sikker økonomi, så de ikke hele tiden skal leve i farezonen. Det er jo også den måde, man kan opbygge noget på, der virkelig giver en videnakkumulation, at de mennesker er sikre på, at de kan fortsætte det her arbejde. De kaster sig ind i det og sikrer, at den viden, vi får, hele tiden kan videreudvikles og formidles ud.

Vi ved jo også fra andre områder, at det netop er kontinuiteten, der giver os de bedste muligheder for at få tilstrækkelig videnakkumulation og få tilstrækkelige erfaringer og hele tiden udvikle erfaringerne, så vi håndterer de her problemer på den mest effektive måde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, og jo især for, at alle mener, at det er et meget vigtigt problem og et problem, der skal gøres noget ved.

Kl. 19.15

Derfor er jeg også fuldstændig enig med fru Anne Grete Holmsgaard i – og det er jo også en del af baggrunden for vores forslag – at det må være på tide, at vi får en fast bevilling på finansloven på det her område, så de mange, der arbejder med området, kan være sikre på, at det her er et arbejde, der kan fortsætte i mange år, så de ikke skal være usikre på, om de forskellige projekter nu bliver videreført, og skal bruge kræfter på at søge om penge til at videreføre dem osv. Det synes jeg må være muligt at nå frem til på nuværende tidspunkt, for desværre er der jo ingen udsigt til, at vi lykkes med indsatsen, så vi får afskaffet menneskehandel i løbet af hverken næste eller næste år igen, selv om jeg selvfølgelig håber, at det ikke tager alt for mange år, før det lykkes os.

Derfor håber jeg, at vi kan tage den her debat igen snart, og at regeringen måske selv tænker så langt, at den i sit finanslovsforslag sætter nogle penge af til området. For der er flere ting, som vi mener er nødvendige at have midler til ud over beskyttelsestilbuddene til kvinderne, f.eks. efteruddannelse på de forskellige områder.

Vi har også brugt en del tid på at diskutere politiets indsats både under denne debat og den forrige debat. Selv om hr. Tom Behnke har ret i, at der kommer større politikredse, og at det kan være en hjælp, så skal der jo også noget uddannelse til af de politifolk, der skal sidde med det, og forhåbentlig også en højere prioritering.

Det var ret absurd, da vi holdt årsmøde i Enhedslisten sidste weekend ude på Christiania og uddelte en pris til 3F for deres utrolig flotte kampagne, at så kunne næstformanden i 3F gå på tallerstolen og tale om den her ene person, der er afsat i Københavns Politi til at tage sig af menneskehandel, samtidig med at vi kunne se, at der gik ti betjente forbi hvert tiende minut for at sikre sig, at der nu ikke foregik noget inde hos os, som ikke måtte foregå. Der ville det være mere fornuftigt i et langt større omfang at sætte ressourcer af til at gøre noget ved menneskehandel. Der ville det virkelig kunne flytte noget.

Men det kræver så også, både at politifolkene bliver bedre uddannet på det her område, og at der er flere ressourcer til alle de andre myndigheder, der er involveret, bl.a. udlændingemyndighederne. For det er vigtigt, at de, når de møder mennesker, der kan være ofre for menneskehandel, så overhovedet er klar over, at der kan være tale om ofre for menneskehandel, og anlægger den vurdering, at der f.eks. kan være tale om børn, der skal beskyttes, eller at der kan være tale om kvinder, som har brug for massiv hjælp for ikke bare at blive sendt tilbage til det land, de kommer fra, og så blive handlet igen enten tilbage til Danmark eller til et andet land. Det kræver altså noget uddannelse af personalet rundt om, og det kunne det være rart også at få sat midler af til.

Så tror jeg altså også, det er vigtigt at have en instans, hvad enten det er en national rapportør, som Socialdemokraterne var inde på, eller hvad man nu vil vælge at kalde det – det er ikke så afgørende for os – som fastholder fokus, og som kan sørge for jævnlige at komme med oplysninger om, hvordan det foregår.

Det kunne også i forbindelse med FN være en fordel. Der er jo for første gang lige kommet en rapport fra FN, der peger på en række af de pro-